

F. t. l. vedr. lovbestemmelser som følge af forældreansvarsloven

Stk. 6 svarer til den gældende § 536, stk. 1, 3. pkt., der fastslår, at fuldbyrdelse ikke kan ske, hvis barnets sjælelige eller legemlige sundhed derved udsættes for alvorlig fare.

Til § 537:

§ 537, stk. 1, omhandler sagsbehandlingen i fogedretten og svarer med enkelte sproglige ændringer til den gældende § 536, stk. 2. Den sædvanlige fremgangsmåde er, at parterne først indkaldes til et møde i retten. Her er det muligt for fogedretten at anmode en repræsentant fra kommunen om at være til stede, jf. 1. pkt. Efter 2. pkt. kan fogeden udsætte sagen en kort tid, f.eks. på forligsforhandlinger.

I et nyt *stk. 2* foreslås det lovreguleret, at et barn, som har den fornødne alder og modenhed, skal have mulighed for at udtrykke sine egne synspunkter under fogedsagen, medmindre det er til skade for barnet. Der henvises herved til forslaget til forældreansvarslov §§ 5 og 33 og bemærkningerne hertil, samt til reglerne i retsplejelovens § 450 c om samtaler med børn under retssager om forældremyndighed og barnets bopæl. Hvis der afholdes en samtale, skal der efter 2. pkt. deltage en børnesagkyndig eller en repræsentant fra kommunen.

Stk. 3 omhandler det hyppigst anvendte tvangsmiddel, tvangsbøder. Hovedparten af sagerne angår fuldbyrdelse af samvær. I de fleste tilfælde angår anmodningen om fuldbyrdelse et kommende weekend- eller hverdags samvær, og der fastsættes da som anført i 2. pkt. som regel en enkelt bøde for det kommende samvær, evt. for enkelte kommende samvær. Løbende daglige eller ugentlige tvangsbøder kommer navnlig i anvendelse, hvis fogeden vælger først at gennemtvinge udlevering til en forældremyndighedsindehaver eller en bopælsforælder med tvangsbøder i stedet for at skride direkte til umiddelbar magtanvendelse efter stk. 4. Løbende tvangsbøder kan også komme på tale, hvis barnet ikke udleveres til et længerevarende ferie-samvær.

Stk. 4 omhandler umiddelbar magtanvendelse. Bestemmelsen anvendes navnlig i sager om udlevering af barnet til forældremyndighedsindehaveren eller til den, barnet bor hos. I samværssager kommer magtanvendelse normalt først på tale efter flere forgæves forsøg med tvangsbøder. Der foreslås en ændret procedure ud fra barnets perspektiv i forbindelse med anvendelse af umiddelbar magt. Der skal således som udgangspunkt medvirke en børnesagkyndig, ligesom der som udgangspunkt skal tilkaldes en repræsentant fra kommunen for at varetage barnets interesser, hvis fogedretten skønner, at der kan blive tale om at anvende

de umiddelbar magt. Efter bestemmelsen kan dette dog undlades, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder. Der kan f.eks. opstå situationer, hvor det er nødvendigt at søge afgørelsen fuldbyrdet straks for at undgå, at muligheden for fuldbyrdelse forspildes. Der kan være tale om situationer, hvor en forælder er gået eller er ved at gå under jorden med barnet, og hvor der er risiko for, at det vil være vanskeligt på et senere tidspunkt at finde barnet igen. Der henvises til almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2. og 2.2.3.

Til nr. 14 (§ 596, stk. 2)

I § 596, stk. 2, om håndhævelse af forældremyndighed, der findes i kapitlet om umiddelbare fogedforretninger, er der foretaget en konsekvensændring som følge af den nye bestemmelse i § 537.

Til § 4

Det foreslås, at § 83, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik udvides, således at bestemmelsen ligeledes omhandler en bopælsforælders mulighed for at ansøge kommunen om at få dækket udgifter i forbindelse med transport af barnet i forbindelse med samvær. Ved bopælsforælder forstås i denne sammenhæng den forælder, der har barnet boende. Det er uden betydning, om der er fælles forældremyndighed, eller bopælsforælderen har forældremyndigheden alene.

Tilføjelsen i § 83, stk. 1 skal ses i sammenhæng med § 19 i forslaget til forældreansvarslov. Efter denne bestemmelse er det barnet, der har ret til samvær. Det er således barnets interesse i samværet, der er det grundlæggende, og begge forældre, både den, der har barnet boende, og den, der ønsker at have kontakt, har ansvaret for, at barnet har samvær.

Udvidelsen er en konsekvens af, at det i det samtidige fremsatte forslag til forældreansvarslov § 21, stk. 3, foreslås, at statsforvaltningen kan træffe afgørelse om transport af barnet i forbindelse med samvær og om afholdelsen af udgifter hertil. Efter den foreslåede bestemmelse i forældreansvarsloven er det udgangspunktet at forældrene begge deltager i og afholder udgifter til transport i forbindelse med samvær. Det vil fremover være udgangspunktet, at samværsforælderen sørger for afhentningen af barnet ved samværets start, og bopælsforælderen sørger for afhentningen i forbindelse med afslutningen af samværet. Begge forældre afholder udgifterne til den del af transporten, som den pågældende er ansvarlig for, herunder transporten af barnet og en eventuel ledsager (f.eks. forælderen selv). Der kan dog være tilfælde, hvor dette udgangspunkt fraviges, f.eks. en meget stor forskel i forældrenes økonomi. Der henvises til pkt. 4.3.3. i de al-